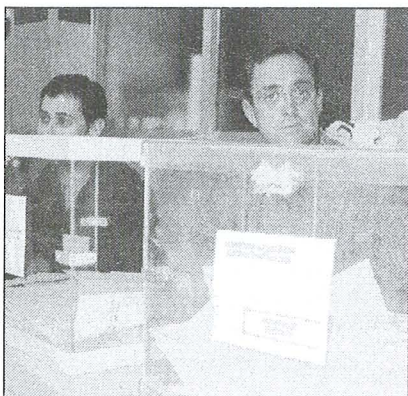
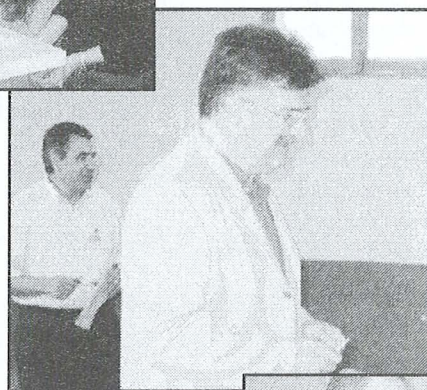
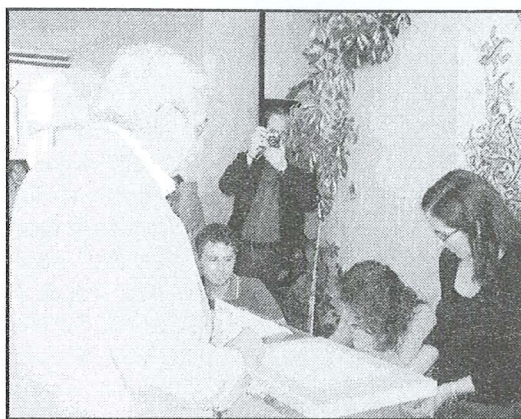
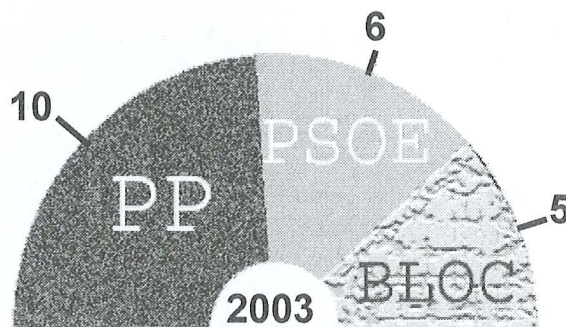

La Veu de Benicarló

SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL I CULTURAL • DIVENDRES, 30 DE MAIG DE 2003 • NÚM. 386 • ANY IX • 0.75 EUROS

AIXÍ QUEDA L'AJUNTAMENT REPARTIM EL PASTÍS

Revés electoral

El Partit Popular es llepa les ferides després de perdre la majoria absoluta

Intens cap de setmana cultural amb interessants obres de teatre

El Bloc, tot i l'estancament, es converteix en la clau per conformar noves majories

El PP guanya però sense convèncer,

El Bloc pot ser decissiu a l'hora de pactar

TEXT: redacció

FOTOS: Iluïsa Garcia

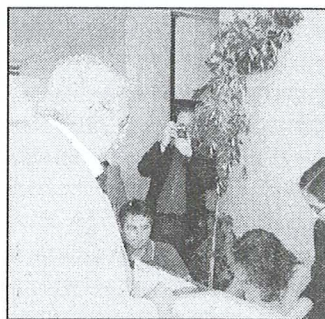
Es presentaven com les eleccions més renyides de les últimes legislatures. Les polèmiques urbanístiques sorgides de la ma dels PAI al llarg dels darrers divuit mesos feien pensar en un aparent desgast al si del Partit Popular, ocasionat pel malestar dels ciutadans respecte la política que s'estava portant a terme. Povet, Litoral Nord, Sant Gregori o la Tossa només han estat alguns dels fronts amb els que ha hagut de lidiar l'equip de govern encapçalat per Jaime Mundo. En aquest sentit, l'oposició i en concret el Bloc, ja que el PSOE estava encara resolent els seus problemes interns, pareixia haver agafat ales, haver-se convertit, d'alguna manera, en el representant fidel, constant i reivindicatiu d'una ciutadania exhausta de fer les corresponents crítiques sense que valgueren de gran cosa.

Els socialistes amb Enric Escuder al capdavant s'havien desfet del "llastre" de José Escribano i Tere Burguillo, de fet, veient que el temps se'ls venia al damunt van decidir optar per la via de la certesa i apostar per aquelles persones que ja havien demostrat quelcom en altres èpoques, es a dir, les "vaques sagrades", persones com José Sánchez, Utiliano Martínez o Vicent Piñana sense anar més lluny. Amb la crisi interna superada, els d'Escuder plantejaven una campanya ambiciosa que tenia per objectiu fer fora de l'alcaldia al Partit Popular, convertint-se, d'aquesta manera,

en la força més votada a la ciutat.

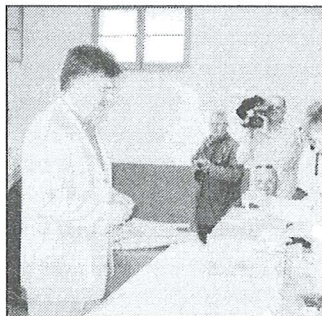
Els plantejaments no eren gaire diferents dels del Bloc Nacionalista Valencià que, en aquesta ocasió, va decidir adoptar el nom de Bloc per Benicarló, tot en un intent de aproximar-se als benicarlans i benicarlades. Una llista estranya en la que es podien veure en la quasi totalitat, cares noves en el món de la política. Començant per la del seu candidat, José Luís Guzmán, mestre de professió, es mostrava disposat a deixar l'escola per ser el primer edil de la ciutat. I mentre això succeïa, del que es parlava dins i fora del partit, era de l'absència de la llista dels regidors Josep Antoni Marqués i el fins ara portaveu i cap visible Francesc Xavier Rodríguez.

El seu objectiu era el de trencar les majories absolutes

i aconseguir al mateix temps un creixement important d'aquesta força a les urnes, un vot, d'alguna manera, que els permetés convertir-se en la segona força política més votada a Benicarló.

Per la seua part, Esquerra Unida, convertida en l'Entesa, gràcies als diversos pactes amb Esquerra Valenciana i els Verds canviaven per primera vegada en molt de temps, el

seu cap visible, Carlos Yacoub, el qual passava a ocupar el lloc número onze mentre, Pedro Martínez es transformava en el cap de llista de la coalició. Després d'haver-se quedat fora de l'ajuntament a l'anterior ocasió per molt pocs vots, aquesta volta es plantejaven seriosament superar la barrera i poder obtindre un regidor.

Fidelitat del vot del PP

El dia 9 de maig començava una campanya electoral que com sempre es va distingir per la seua duresa, retrets constants i denúncies davant la junta electoral, que van provocar la suspensió d'un acte i la retirada del Cronica de Benicarló... El cert, no obstant, es que cap d'aquests afers ha servit per desgastar mínimament la imatge del partit popular, a les dades ens remitem. De 16.313 persones inscrites en el cens electoral, 11.424 van exercir el seu dret a vot i d'aquestes 5213 van decidir confiar novament en Jaime Mundo, vots així ho demostren. Aquesta xifra suposa un increment de vots respecte dels comicis anteriors, quan el nombre de vots que van acumular els populars eren 4823.

D'altra banda, la força que ha enregistrat un creixement

més pronunciat respecte les eleccions del 1999, es el partit socialista, que en aquell moment va arribar al punt més baix de la historia, rebent només 2404 vots. En aquesta ocasió, han estat 3.105 les paperetes obtingudes per aquesta força, un avanç important que fa pensar, segons el cap visible dels socialistes en que la gent "està recuperant la confiança en el PSOE que havien perdut feia molt de temps".

La gran decepció a les urnes va ser el Bloc, després d'haver realitzat una bona campanya, una mica més

apagada que l'anterior, i sota la direcció d'una persona amb carisma com és José Luís Guzmán no ha aconseguit superar l'ombra dels 2.500 vots. És a hores d'ara un Expedient X saber com només s'han obtingut 2476 vots, quan al 1999 s'havien recollit 2398. Una de les causes que s'assenyala es la recuperació del PSOE; són molts els que coincideixen en que la crisi dels socialistes va beneficiar als nacionalistes, i que ara, un cop solucionada aquesta, centenars de votants han tornat a fer el vot que històricament venien fent.

El PSOE es recupera i el Bloc s'estanca

Els que tampoc no han estat massa afavorits per les votacions han estat els membres de l'Entesa, que amb 339 vots han vist descendre el seu nombre de votants, ja que en l'època Yacoub en va obtenir 412.

Curiosos són també el nombre de vots en blanc 183 i els vots nuls 108, una xifra important que si la creuem amb l'index d'abstenció, del 29'09% fa pensar que alguna cosa ha fallat en la comunicació al llarg de la campanya o que simplement molta gent ha volgut castigar a algun altre partit. Al final, per damunt de tot, la victòria del Partit Popular amb el 44,37 % dels vots, demostra que qui es votant d'aquesta força no ha canviat la seua tendència i ha continuat votant el PP, un fet que ha possibilitat que els populars es quedaren a només una setantena de vots per aconseguir la majoria absoluta a l'ajuntament.

Els resultats i l'efecte PAI

De fet, analitzant la secció quarta del districte tres, per a més senyes, el col·legi electoral ubicat a la partida Sanadorli, el PP va rebre 533 dels 1217 vots realitzats en les tres taules d'aquest indret. La partida Sanadorlí es el lloc que recull les paperetes de la pràctica majoria de la gent que viu en l'extra radi de Benicarló, és a dir, aquells que a priori estan

afectats o s'han sentit amenaçats pels projectes dels diversos PAI. Allí voten els ciutadans que viuen a la zona del litoral nord per exemple i molts els llauradors. Dos exemples clarificadors de col·lectius que han estat força crítics amb el govern dels populars durant la legislatura però que a la fi han decidit donar-los el seu vot. En aquest aspecte potser caldria fer referència al balanç realitzat per aquest tipus de associacions en els últims mesos en els que sembla que els compromisos assolits han fet pensar els ciutadans en la conveniència de continuar amb el mateix govern per tal que aquests acords es portaren a la pràctica. També al Ramon Cid van emetre els seus vots els ciutadans que habiten en aquesta partida, i si retrocedim només dos mesos enrere recordarem que aquests veïns es van reunir amb l'alcalde, per deixar-li ben clara la seua oposició a un possible PAI. Les explicacions a la vista de les circumstàncies van ser convincentes.

Però aquest col·legi electoral resulta curiós per un altre aspecte, és el que més alt índex d'abstenció enregistra, 644 persones, és a dir, la meitat dels que tenen dret a votar, un aspecte per tant que fa replantejar la teoria indicada.

Les conseqüències

Contràriament al que pot parèixer en un principi, el resultat de les eleccions no han satisfet cap dels partits. L'Entesa esperava entrar i de nou se li ha complicat la troca, el Bloc esperava pujar i finalment el que ha passat és que s'ha estancat, el PSOE pensava arrebatar-li l'alcaldia al PP i

s'ha hagut de conformar amb recuperar vora 800 vots i el PP esperava revalidar la majoria absoluta i finalment s'ha hagut de conformar amb una majoria simple.

Amb aquests resultats sobre la taula, s'han començat a fer les diverses valoracions.

Des de l'Entesa es considera que el problema ha estat en l'estratègia, **"seguim considerant que hem fet un programa correcte, però ens ha fallat el sentit pràctic, pensàvem que amb compromisos ja n'hi ahvia prou"**, explicava el candidat a l'alcaldia de Benicarló per l'Entesa en les recents eleccions municipals, Pedro Martínez. **"No volíem realitzar una campanya d'aclaparament sinó informativa i al final hem confiat massa en el sentit crític dels ciutadans"** quan, en realitat, s'hauria d'haver anat "a buscar el vot com el van fer la resta de forces polítiques, casa per casa". El portaveu de l'Entesa manté que el programa presentat contenia uns punts realistes i "sense data de caducitat".

Des del Bloc Nacionalista Valencià s'espera poder ser decisoris al llarg dels pròxims quatre anys. L'objectiu es convertir-se en **"visagra"** entre socialistes i populars. De moment, però es desconeix si aquest posicionament es mantindrà fins el 15 de juny data de constitució del nou ajuntament o molt al contrari es cedirà a un pacte amb alguna de les altres forces amb l'objectiu de garantir l'estabilitat política a la ciutat.

El que si és una realitat ara per ara és el fet que pretendents no li falten al Bloc, el més insistent, de moment, el PSOE. De fet, el candidat a l'ajuntament de Benicarló en les

passades eleccions municipals, Enric Escuder, assegura que els comicis han demostrat que **"la majoria dels ciutadans de Benicarló que han votat han dit que no al Partit Popular"** segons el portaveu socialista, actualment existeix un nombre "suficient" de regidors per a **"assegurar una alternativa de poder"**. En aquest sentit, Escuder assegura que està "disposat a parlar" i que "la pilota està en aquests moments en el terrat del Bloc" pel que no hi haurà cap tipus de problema en el cas que des de les files nacionalistes es decidisquen a iniciar converses en relació a un possible pacte.

Segons Escuder, han estat moltes les persones que l'han felicitat i li han preguntat per un possible acord entre PSOE i BLOC. A pesar de tot, assegura que no està disposat a arribar a un pacte a qualsevol preu, **"jo he de mantenir una línia, els tres mil vots són el garant d'aquesta línia que va començar amb la campanya electoral, per tant tenim l'obligació de parlar"**. Així mateix, assegura que la gent d'esquerres té ganes d'un canvi de govern i que **"una part important de l'electorat del Bloc se sent d'esquerres i no els perdonaria mai que no se sumaren al pacte"**.

Per la seua banda, el Partit Popular creua dits perquè no arribe a bon terme cap pacte entre Bloc i socialistes, però en tot cas, sembla ser que tampoc es queden enrere amb les propostes **"amistosos"** al Bloc, al cap i a la fi, la guerra ja ha passat i ara ja dona igual si un és nacionalista o és d'Esquerra verda, no?

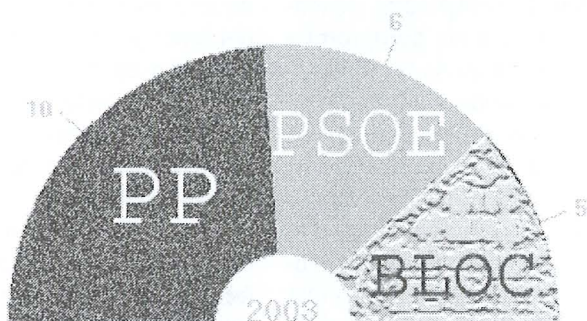
- LES XIFRES - LES XIFRES - LES XIFRES - LES XIFRES - LES XIFRES - LES XIFRES -

LOCALS

Nº vots	REGIDORS
PP 5213	PP 10
PSOE 3105	PSOE 6
BLOC 2476	BNV 5
ENTESA 339	ENTESA 0
Total Votants 11.424	70,01%
Abstenció 4.893	29,99%
Vots en Blanc 183	1,60%
Vots Nuls 108	0,95%

AUTONÒMIQUES

Total Votants	5.660	70.2 %
Abstenció	2.423	29.97 %
Vots en Blanc	90	1.59 %
Vots Nuls	41	0.72 %
PP	2.622	46.32 %
PSOE	1.745	30.83 %
BLOC-EV	880	15.54 %
ENTESA	184	3.25 %
UNIO-UNION	29	0.51 %
ERPV	26	0.45 %
PCPE	10	0.17 %
PRCV	7	0.12 %
PH	6	0.10 %
E-2000	6	0.10 %
PR	5	0.8 %
CDS	5	0.8 %
FA	4	0.7 %

- LES XIFRES - LES XIFRES - LES XIFRES -

La pista coberta estarà acabada a l'agost

TEXT: noemioms

La pista coberta del pavelló poliesportiu estarà llesta abans que arriben les festes patronals el mes d'agost, així ho va assegurar el regidor d'esports de l'Ajuntament de Benicarló, Marcos Marzal.

Marzal que va explicar que aquest és un dels principals requisits que apareixen en el plec de condicions que ja s'ha fet públic. D'aquesta manera, les empreses interessades en adjudicar-se l'obra podran presentar les seues ofertes abans que acabe el termini el pròxim 4 de juny. Segons Marzal tant els límits d'execució de l'obra com l'aspecte econòmic són dos dels aspectes que priorit-

zarà l'ajuntament a l'hora de concedir l'obra.

Per altre costat, Marzal ha presentat les activitats esportives previstes per a aquest estiu. D'una banda, ha donat a conèixer l'ampli ventall d'activitats que s'ha aconseguit programar gràcies a la col·laboració del guix d'entitats de la ciutat. Una oferta que brinda la possibilitat de practicar i assistir a competicions de futbol sala, maratons, ensinistraments canins, partits de futbol americà entre moltes altres i que s'inicia aquest cap de setmana amb la celebració del torneig de bàsquet 3X3 al carrer.

A més, Marzal ha anun-

ciat que el pròxim 21 de juny se celebrarà l'elecció a l'auditori del millor esportista de Benicarló per a fer-li posteriorment l'homenatge, de la mateixa manera que a la millor persona vinculada amb l'esport.

D'altra banda, l'edil d'esports també va donar a

conèixer l'oferta existent en els mesos de juliol i agost, on destaquen els diversos tornejos existents.

El tribunal falla a favor de l'Ajuntament de Benicarló en el cas de la Residència

TEXT: noemioms

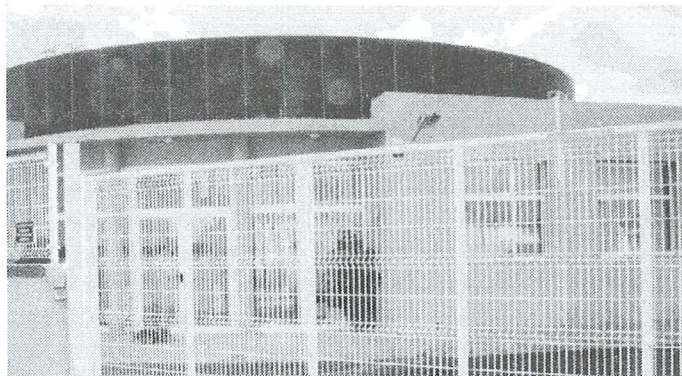
FOTO: Iluïsa garcia

El Jutjat Contenciós Administratiu número 1 de Castelló ha desestimat el recurs presentat per Comissions Obreres contra les bases publicades en el BOP de 13-08-02 per la contractació de personal per a l'engegada de la Residència de Discapacitats psíquics a Benicarló i creació de la borsa de treball.

El mateix tribunal, també ha desestimat el recurs d'alçada interposat pel sindicat CCOO-PV contra la totalitat de les proves i actes del tribunal constituït per a la contractació d'aquest personal.

Segons el consistori, la sentència demostra que **"les denúncies realitzades des de CCOO manquen de base jurídica"**, a l'interpretar-se per part del jutjat que la majoria dels membres tenien titulació

suficient. Quant a la publicitat de la composició del tribunal, la sentència indica

que era correcta donat el caràcter temporal dels contractes i la urgència per a la realització de les proves.

D'altra banda, l'Ajuntament considera que aquesta resolució deixa sense valor les al·legacions que concorrien motius d'abstenció en diversos membres del tribunal per raons de parentiu i amistat amb alguns dels quals es presentaven al procés. De la mateixa manera, es va

al·legar la realització d'una prova escrita no prevista en les bases, en aquest

aspecte el tribunal indica que **"el sistema seguit en la convocatòria respecta el principi d'igualtat, mèrit i capacitat exigida"**, per això consideren que es respecten tals principis en valorar els mèrits i preveure una fase d'entrevista per a assegurar-se degudament que a més dels mèrits, els concurrents posseeixen coneixements i capacitats necessàries per al desenvolupament de la funció

que se'ls encomana.

Segons el consistori **"aquesta és la finalitat de l'entrevista que substitueix a la fase d'oposició, i que es va desenvolupar de forma escrita tal com justificava el propi tribunal pel nombre d'assistents, el que al seu torn permet tenir constància del resultat complet d'aquesta fase que s'ha incorporat a l'expedient administratiu, per això no es tracta d'una irregularitat"**.

La regidora delegada de Benestar Social, Encarna Branchat, mostrava la seua satisfacció al rebre la sentència, indicant que **"des d'un primer moment tot el procés va ser legal i així es va expressar des de l'Ajuntament"**. En aquest sentit, manifestava que **"el temps m'ha donat la raó, sempre hem estat molt tranquils perquè sabíem que tot el procés era legal i correcte"**.

Atraquen un supermercat a Benicarló

TEXT: noemioms

Una banda va atracar la setmana passada, de nou, un comerç a Benicarló. En aquest cas, es tractava d'un supermercat situat en l'Avinguda Iecla de la ciutat.

Eren les cinc de la matinada quan un grup de persones, encara es desconeix el nombre, tot i que si se sap que eren varies, van encadenar la reixa de la porta de l'establiment a un vehicle model BMW, mètode pel qual van aconseguir

tirar-la baix.

Una vegada arrencada la reixa, i amb l'alarma sonant, els lladres es van introduir en el local, dirigint-se a la caixa forta, que es trobava emmarcada per un moble i coberta per l'ordinador de la caixa registradora.

Segons expliquen els propietaris de l'establiment, dintre de la caixa **"només hi havien 322 euros"**, és a dir, **"el canvi que s'havia guardat del dia anterior, però no el gruix de**

diners, ja que cada nit es fa caixa". L'important pes de la caixa fa que s'apunte a la possibilitat que foren més de tres els implicats. Per altra banda, s'assegura que els lladres van actuar de forma coordinada i extremadament ràpida ja que quan van arribar Policia i Guàrdia Civil aquests ja havien fugit. Els presumptes lladres vestien anoraks amb caputxa i segons veïns que van presenciar el succés, **"parlaven una llengua que no**

s'entenia". Davant aquest testimoniatge, les mirades es dirigeixen una vegada més cap a l'Europa de l'Est.

Aquesta era la segona vegada en quatre dies que es produïa un robatori en un local de la ciutat, el dilluns anterior la víctima del robatori havia estat l'Associació Cultural Alambor on, a pesar d'aconseguir-se detenir a dos dels presumptes lladres, de nacionalitat rumana, encara no s'han pogut recuperar tres ordinadors Macintosh.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 385.

TEXT: elector

Aquesta gent del PP no para, però vostés tampoc, Senyora Garcia. Si fa dues setmanes es va aixecar la llebra de la col·locació de la primera pedra de la ciutat sènior per part de l'omnipresent Mundo, aquesta setmana li ha tocat al pamflet anomenat "Crònica de Benicarló", editat per l'Ajuntament i pagat entre tots. Jo vaig tindre la sort de trobar-ne un abans de la seua retirada i la mala sort de fullejar-lo. També vaig sentir les declaracions de l'alcalde en funcions i he de reconèixer que té l'esquena més ampla del que em pensava. Ara resulta que ell no en sabia res, que ni l'ajuntament ni el Pp tenen res a veure i que ell no veu res d'estrany. Jo ja començo a veure-ho clar: existeix una confabulació alentada per allò que Aznar anomena "el frente radical" i que mou els fils de la Junta Electoral de Zona. Si no, no és possible que en poc de temps s'hagen dictat dues resolucions contràries als interessos ppopulars amb Mundo al capdavant. Torna la confabulació judeomasònica marxista

i el contubernio comunista. Si ens fixem una mica ens adonarem que tots els que s'oposen al Pp per l'esquerra (que són tots) tenen una protuberància a l'alçada de la rabada i que no és altra cosa que la cua, que abans era patrimoni exclusiu dels comunistes però que ara, amb la nova democràcia, s'ha estès a la resta d'opositors. Vosté i tots els seus col·laboradors també en deuen tindre, senyora Garcia.

Pel que fa a la portada, no he entés això d'"un negoci de propaganda". Ja m'agradaria saber on és això del negoci, perquè si resulta que la "Crònica de Benicarló" eixa està concebuda com un negoci que, a més a més és rendible, la cosa canvia perquè ja no ens costa diners de la butxaca. Ara, que no m'estranyaria res en veure que l'anunci de la primera pàgina de l'esmentada publicació fa referència a l'elecció de la "top-woman 2003". Ara m'agradaria a mi veure una lectora de la seua publicació que es va queixar amargament perquè una vegada li van dedicar una pàgina (amb foto inclosa) a miss Edén. Des d'aleshores, ja no

hem vist cap altra miss, cosa que em sembla cívicament correcta però que no deuen compartir alguns dels seus lectors masculins.

Més actes electoralistes. Ara resulta que la desfilada que es va fer a la plaça del formigó fa tuf a propaganda electoral. No ho sé, però no m'han agradat les declaracions de Redor, digne deixeble de la prepotència i fatxenderia ppopulars "si no estan contents, que ho impugnen", efectuades una vegada acabat l'acte. Com si ells no hagueren trencat mai un plat.

M'he llegit les dues darreres entrevistes als candidats a l'alcaldia de Benicarló. Els dos més oposats, i he de reconèixer que, malgrat no haver entrat a l'ajuntament, m'agraden més les propostes de Martínez (la majoria d'elles utòpiques) que l'urbanisme brutal de Mundo. També m'agradaria saber quina és l'alegria -segons Mundo- que ens aporta la llista electoral del Pp. Potser es refereix a una altra cosa i en lloc d'alegria volia dir risa, que és semblant però no el mateix.

Molt bona idea això que els lladres que es van endur els ordinadors de l'Associació Cultural Alambor teclegen en la seua totalitat el llibre robat. Que no els facen fer el mateix si algun dia roben l'ordinador del gabinet de premsa de l'Ajuntament. Seria denunciablable al Tribunal Internacional dels Drets Humans i ens en podria caure una de ben grossa.

No vull dir res de la carta a la directora perquè després diran que em poso en camises d'onze vares i això no és veritat.

Jo també felicito la Noemí. Bon fitxatge.

La secció de l'editorial va vagant com ànima en pena al llarg i ample de la revista. Avui a la pàgina tres, la setmana que ve a la pàgina 9, l'altra a la 10, després a la 2... Per què no li busquen un lloc fix? Ara que fa tant de temps que surt és una llàstima.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA
Espifiada d'espifiada. El cognom és amb "J". Jellinek, no Gellinek.. El mussol, símbol de la saviesa, no aprofitaria per a futuròleg ni per a fisonomista, tot i els seus atinats comentaris.

Aproven la reclassificació dels llocs de treball

TEXT: noemíoms

El Ple de dijous va donar llum verd a l'expedient de reclassificació dels llocs de treball de l'ajuntament així com al conveni de la Conselleria de Cultura i Educació per l'execució de la primera i successives fases del conveni de Sant Francesc; un fet que des del Bloc s'ha

batejat com la història de "mai acabar" ja que es va ajornant l'entrega de diners de manera que s'acabarà rebent l'última part, segons el regidor del Bloc, Francesc Xavier Rodríguez, quan a la conselleria "li abellisca però mentre tant, es l'ajuntament el que ha d'avançar els diners".

Encara en termes

econòmics, els regidors van aprovar el compte anual de recaptació de la Diputació del 2002, així com la proposta de reduir la despesa del pressupost de l'organisme autònom de cultura del 2003. A més, la corporació va donar el vist-i-plau a la modificació de l'ordenança de modificació del preu públic per l'entrada a

espectacles per l'organisme autònom de cultura del 2003.

Altres punts que es van aprovar van ser la modificació del logtip de la marca corporativa de Benicarló i de la proposta de nomenament de la persona destacada en l'àmbit de l'acció social voluntària per al 2003.

CARXOFA: Per a Pau Anglés, director de la Banda de Música Ciutat de Benicarló, per haver aconseguit el segon premi en el concurs de composició Vila de Petrer. Moltes felicitats. Al Faaris Gran Cavaller !!

PANISSOLA: Per a tots aquells que critiquen el resultat de les eleccions i neguen la possibilitat que un 49% dels vots puguin rellevar al 46% que fins ara ha governat el destí del poble. La política és així, "democràtica".

A G E N D A

Del 30 de maig al 15 de juny

Exposició de les obres del IX Concurs local de primavera de dibuix i pintura. Com tots els anys les obres presentades al Concurs s'exposen al Museu Arqueològic. A més, el dia de la inauguració s'hi farà l'entrega de premis.

ATLETISME

CAMPIONAT PROVINCIAL
ABSOLUT A L'AIRE LLIURE

TEXT: c.a. **carns**ros

Durant el cap de setmana del 21 es va celebrar a les pistes a l'aire lliure de Castelló la segona i última jornada del Campionat Provincial Absolut a l'aire lliure. La participació del CLUB ATLETISME BAIX MAESTRAT - CARNS ROS fou per els/les atletes :

Jornada 14/05/03

- Javi Colmeiro: 200ll amb una temps de 24"50 fent segon lloc en semifinals 200ll amb un temps de

24"98 4t. en la final L'atleta de Benicarló Bea Ferrando del Playas participà en 200 ll amb un temps de 28"64 i en 330T amb un temps de 57" 35 fent primer lloc.

Jornada 21/05/03

Javi Colmeiro 100mll amb un temps d'11"76 fent 3er. Lloc

Elisabet Delshorts en 100T 14" 6 fent 1ª i aconseguint el R. del C. Absolut i quedant sols a 2 dècimes del la mínima pel Campionat d'Espanya Absolut.

En 100LL amb un temps de 12"88 1er lloc i fent

mínima pel CPT d'Espanya categoria Juvenil.

L'atleta Bea Ferrando del PLAYAS participà en 100MT fent uns 16"2 i quedant 2ª absoluta.

En la prova d'Alçada va fer una marca de 1'55 acabant en primer lloc.

També comentar que el 24-05-03 es va celebrar el Cross de Mosquerola amb la participació dels atletes següents del C.A.B-M CARNS ROS.

En categoria Benjamí Masculí Francisco Ferrer fent el 2n. lloc.

En categoria Aleví Masculí Bilal Dabbou fent 4t.

lloc.

En categoriainfantil Masculí Ivan Montero fent 2n lloc.

A la Lliga Nacional de Clubs de Divisió d'Honor B celebrats a Castelló participaren dos atletes de Benicarló, Bea Ferrando en Alçada amb una marca d'1'61 i Guillermo Palau en la prova de 3000 Obstacles fent 8é lloc.

En la Divisió d'Honor A participà l'atleta també de Benicarló Pablo Martínez del Barça, en la prova de 400 MT fent una marca de 52"39 i fent 1er. Lloc.

FUTBOL BASE

EL BENIHORT CADET A LA PROMOCIÓ D'ASACENS AUTONÒMICA

TEXT: c.a. **carns**ros

Després de quedar classificat en segon lloc del grup I de la 1ª regional, el cadet del Benihort jugarà la promoció d'ascens a la Lliga Autonòmica-Grup Únic. El sorteig realitzat a la federació ha preparat que el Benihort

s'enfronte al CD Oriola d'Alacant, el més llunyà dels possibles. El partit d'anada se celebrarà aquest dissabte al nostre camp municipal, a les 19h. i, el de tornada, el 7 de juny a les 5 de la tarde al camp contrari. El Benihort accaedeix a la promoció, tot hi haver quedat subcampion, pel fet que el Vila-

real CF, actual campió, ja té representant a la màxima categoria. Per altra banda, també l'equip infantil ha quedat subcampion de la seua categoria, en un apretat final on va vencer al campió, el Vall d'Uxó, a última jornada pel resultat de 2-1.

386

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

Cartes a la directora

TAL DIA FARÀ EN DOTZE ANYS

Deixadesa, esgotament, rutina o no saber-ne més. No ho sabem.

El fet és que, davant d'aquestes eleccions locals, des del Bloc per Benicarló considerem que la nostra ciutat es troba en mans d'un govern sense projecte.

Un govern que pressuposta la realització d'uns carrers per a l'any 2002, i que, sense haver-los fet, desapareixen en els pressupostos de 2003.

Un govern que, després de gastar-se dos milions i mig de pessetes en entrades per a la correguda de bous de la beneficència, no pressuposta enguany ni un euro per a les festes que

organitzen els veïns dels carrers del nostre poble.

Un govern que encomana l'any 1991 una auditoria per import de prop de sis milions de pessetes sense que fins avui es coneguen els resultats.

Un govern que juga amb la il·lusió del joves membres de la coral Kylix per a després de desenganyar-los, i fer ells el viatge a Itàlia (amb acompanyants, naturalment).

Un govern que fa desaparèixer el BIM per a contractar el mateix servei a una empresa, el diari de la qual tenia com a titular el dia després de Sant Gregori que "el PP repartia paella el

día de la festa".

Un govern que ha tingut oberta la porta del despatx per a les empreses urbanitzadores, i ha relegat els veïns afectats a la finestreta on es presenten les al·legacions.

Un govern que ha tingut sense llum als veïns del carrer Mallorca durant més d'un any.

Un govern que, davant del desgavell urbanístic del nostre poble, adopta com a principal mesura quedar-se sense inspector d'obres.

Un govern que només ha trobat com a solució per a les inundacions que tallen les entrades i sortides al poble cada vegada que

plou posar tanques per evitar el pas de vehicles.

En definitiva, un govern que ha vist passar la vida des de dins del cotxe oficial, que ha basat la seua política en acotxar el cap davant el de dalt i girar-li la cara al ciutadà.

Per això ens presentem a les pròximes eleccions del dia 25, perquè pensem que és impossible que pensem en el nostre futur quan en el passat han sigut incaços de preparar el nostre present.

Bloc per Benicarló

Cal reciclar

Sra Directora:

Una vegada acabades les eleccions i qualsevol quin haja estat el resultat final, crec que és hora de tornar a recordar el sistema de reciclatge que tenim implantats ja a la població i del qual n'hem de treure el màxim profit.

Si ja abans teníem el contenidor blau per papers i cartrons, ara disposem del groc per a

plàstics i llaunes de tot tipus i el verd de sempre per la materia compostable, és a dir els restes orgànics.. Però sembla que encara la gent no està concienciada i no s'utilitzen tant com hauria d'estar.

Si posem una mica de part per part de tots i contribuïm a un adequat reciclatge de tot el material que tenim a casa, farem

que el medi ambient estiga més nèt, saludable i òptim per totes les persones.. Però, tampoc cal enganyar-se i hem de continuar exigint que una vegada els contenidors siguen plens, han de passar els camions per tal que no queden deixalles pels voltants; pel contrari dóna una imatge poc agradable a la vista.

I recordem que també

disposem de la planta recicladora allà dalt dels serveis socials; piles, olis, medicines, radiografies, objectes de gran volum, etc..

Fem el millor per la terra i el nostre entorn i reciclem pel nostre futur i el dels nostres fills. Gràcies.

J.J.Salán Rodríguez

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
 FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
 JOSEP BARRA
 VICENT BORRERO
 NOEMÍ OMBRES
 RAMON PARÍS,
 GORI
Fotografies
 i JOAN GORI

Editorial

SETANTA VOTS

Malgrat les manifestacions efectuades pels candidats, no hi ha dubte que els resultats de les eleccions municipals celebrades el passat diumenge a Benicarló no han satisfet les expectatives de cap dels quatre partits que hi van concórrer.

Les cares llargues i el poc entusiasme eren la mostra més palpable del desencís. El PP no ho tenia clar des del principi, i per això van portar tota la seua artilleria pesada representada per Camps, Fabra i Campos, per tal de convèncer l'electorat. Coneguts els resultats, Mundo es va apuntar al llenguatge apocalíptic d'Aznar manifestant que només un pacte "entre les esquerres" el podia fer fora de l'alcaldia.

Els populars sabien que només una majoria absoluta els podia garantir la seua continuïtat., però setanta vots ho han impedit. El PSOE ha recuperat part dels vots d'altres consultes electorals, encara que molts menys dels que esperaven. El Bloc, que aspirava a ser la segona

força política a l'ajuntament, ha sofert una important relliscada i no ha assolit les importants fites que l'intens treball efectuat feia previsible. L'Entesa fins i tot va perdre vots respecte als anteriors comicis, conseqüència, sens dubte, de l'efecte Guadiana.

Es poden treure moltes conclusions i efectuar moltes lectures dels resultats electorals, però ens quedarem amb dues. La primera és que malgrat els dotze anys de govern de Mundo, els PAI, el caos circulatori, les deficientes obres efectuades, la manca d'infraestructures, la inexistència d'un model definit de ciutat, l'absència de diàleg, els tics autoritaris dels membres de l'equip de govern, etcètera, la major part dels ciutadans de Benicarló volen més del mateix.

La segona fa referència als vots assolits pels diferents grups polítics. Així, les forces "no de dretes" han obtingut set-cents vots més que el PP. La pregunta és òbvia: És Benicarló una ciutat d'esquerres?.

Senyora directora,

La celebració de les eleccions municipals de la passada setmana, lluny d'aclarir el panorama polític local el que han fet ha estat deixar-lo ben embolicat. Tots poden parlar de victòries i derrotes fent bo aquell aforisme que diu que qui no es conforma és perquè no vol.

Un dels temes estrella d'aquesta passada campanya ha estat el de la "participació ciutadana". Se n'ha parlat moltíssim de com vertebrar aquesta participació entre la població. Qui més contundentment hi ha insistit ha estat la gent del Bloc per Benicarló amb un eslògan molt eloqüent: "Benicarló entre tots".

Els resultats obtinguts a les urnes posen el partit de Guzmán en la terrible situació d'haver-se de banyar abans de començar. Enric Escuder ho té molt fàcil, molt clar, ni ell ni el seu poderós partit se'n ressentiran tant si pacten com si no. Els del Bloc ho tenen més complicat, prenguen la decisió que prenguen deixaran insatisfeta una bona part

Cartes a la directora

dels seus electors.

Potser ara seria el moment de començar a posar en pràctica això de la participació ciutadana. Ens juguem molt tots els benicarlandos, no és un tema insubstancial aquest del pacte, no és una decisió que s'haja de prendre precipitadament o d'amagat.

Segurament a alguns els semblarà una bogeria, però tal vegada fóra interessant convocar una assemblea, democràtica, oberta i, fins i tot vinculant, entre afiliats, votants, simpatitzants... del Bloc per decidir en votació quina és la postura que cal prendre. Naturalment, caldria que feren tota la propaganda possible, que d'això del màrqueting han demostrat que se la saben llarga. És difícil, però hom podria comprovar que el "Benicarló entre tots" és quelcom més que una frase simpàtica i impactant.

Els dirigents del Bloc es traïrien un pes de sobre i demostrarien tenir un important tarannà democràtic.

Joan Soto

SUSANNA ANGLÉS,
BERÀ, PERE BAUSA,
ÀS, XAVIER BURRIEL,
S, CARLES LLUCH,
JOSEP V. TAUS i GRE-
O SEGARRA
S/ LLUÏSA GARCIA
CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS- 242-95

Imprimeix/ GRÈVOL.

PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La Via de la Plata

Etapa 19

Fuenterrobles - San Pedro de Rozados

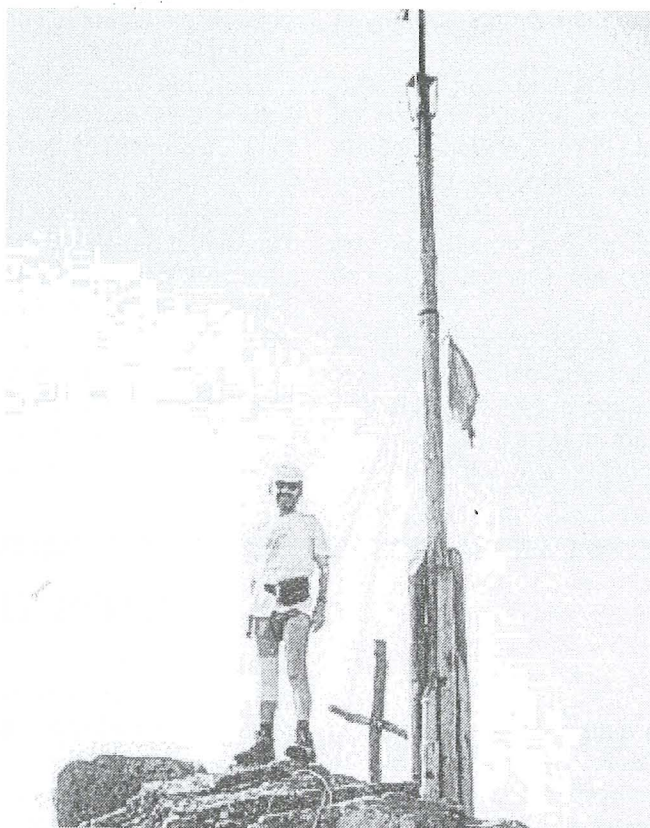
TEXT: tonyofibra

Eixim per carretera i a 1 Km tirem cap a la dreta per camí. Camí i més camí. Després, les marques, ens fan deixar el camí i ens desvien a l'esquerra per a fer-nos pujar al pic de la Dueña (1141 m.). La gent de la Via de la Plata també vol tenir la seua Cruz de Ferro, llavors s'han inventat açò del pico de Dueña.

Al camí Francés, a la Cruz de Ferro és el punt més alt des de Roncesvalls a Santiago, cadascú porta la seua pedra i la deixa al peu de la creu. Allí, amb el pas de milers de pelegrins, hi ha un petit monticle de pedres. Ací, el punt més alt de la Via de la Plata, no cal portar pedres. La proposta és fer un grafiti picat a la roca simulant un sant Jaume pelegrí. Nosaltres com cal, hi col·laborem: agarrem el mall i l'escarpre i peguem quatre martellades.

Aquesta pujada és un extra que ens fan fer. Per ací no hi ha camí ni res. Les fletxes estan posades sobre les roques i ens fan pujar la muntanya per on millor els ha paregut. Però... tot siga per Santiago!

Fetes les fotos de rigor ens dirigim cap a Calzadilla

de los Mendigos, cortijo solitari a un lloc del tot inhòspit, però això sí, la cañada que seguim és immensa i preciosa. Tindrà més de quaranta metres d'ampla.

Quan acabem de baixar de la muntanya, trobem un tio amb una pintura estranya que ens pregunta

pel camí, si està ben marcat, ja que és ell qui ell va pintant fletxes. Nosaltres no ens refiem massa però més tard el veiem que va

pintant.

Amb una forta insolació parem baix d'una carrasca a beure un glop d'aigua. Vicent segueix, jo em quedo darrera. En uns trenta minuts estem entrant a San Pedro.

Al poble són festes, el bar està ple de gent i hi ha molt, molt de soroll. La Mari Carmen, l'ama que segons diuen les guies atén molt bé als pelegrins, no ens pot fer massa cas, té molta gent. Després ens diu que l'alberg està en males condicions i que la casa que sol deixar un home als pelegrins tampoc està massa bé; total que ens lloga una habitació en la seua casa rural. El poble és

pobret. Aquests llogarets castellans els veig més tristos que els pobles extremerys.

Mengem el que podem al bar de Mari Carmen i després anem a descasar un poc. Per la tarde peguem una volta pel poble que de seguida està vist: l'església per fora, quatre cases caient, quatre carrers amb poca vida i res més.

Per sopar l'atenció va que ens va prestar va ser molt millor encara que sopem al carrer a una de les tauletes que han parat del bar. Un gos tinyós ve a veure si es pot endur alguna cosa a la boca. Crec que esta xica és un exemple en el que ha de ser la futura Via de la Plata: equilibri entre acolliment al caminat i negoci.

Avui ha estat una etapa tristota. Pel matí, tot això del pic de Dueña que no té massa sentit, després la forta solana que hem patit per Calzadilla de los Mendigos i finalment l'únic bar ple de gent que no et deixen estar ni un moment tranquil. Està ben clar que estem passant per la Castella més profunda i pobra que ofereix ben poc al visitant (poc té que oferir). Confio que aquestes paraules no les llegirà ningú d'aquest pobles propers a Salamanca.

Llibres

PAISATGES DE XINA

TEXT: josepm **sanabdon**

JOAN-BAPTISTA CAMPOS. Pavelló d'Orient. Edicions 62. Barcelona. 2003.

Amb Pavelló d'Orient, Joan-Baptista Campos va guanyar el Premi de Poesia "Marius Torres" 2002. Aquest llibre tanca una trilogia encetada amb el llibre Istanbul (2001) i continuada després amb Quadern de l'Índia (2002), en què el poeta castellanenc pren els seus viatges a l'Orient com a matèria per als seus llibres de poemes.

El llibre està dividit en tres apartats, en el primer titulat "In itinere" el poeta escriu sobre allò que li suggereixen els diversos llocs que visita durant el viatge, així al poema "Guilin" la dansa dels boscos de bambú li inspiren pau, però també caos, segurament perquè es una terra sense treballar, per això a "Terrasses d'arròs" exalta el plaer de l'home per a transformar el paisatge i fer-lo productiu. En ocasions es sent fascinat per la simple visió del paisatge, al veure una immensa planúria on s'imagina el combat d'antics gue-

rrers, els salzes i els llorens del jardí imperial, d'unes fulles mortes sobre un dic, l'aigua que corre lliure entre les roques, o el color de la llum cap al tard.

Però aquest paisatge no està exempt de contrastos; se'ns descriuen les males olors del basar de Xi'an i l'ambient decadent, però al mateix temps la bellesa del vol nupcial d'uns teuladins, o el poema "Skyline, Shanghai" on el subjecte poètic se sent seduït per la "sensual barreja de llums i fum."

No falta en aquesta part del llibre un punt de sensualitat i d'erotisme, com la fascinació per la bella dansa d'una ballarina, la visió de dues prostitutes, o la mirada d'una jove que li pica l'ullet enmig d'un aire perfumat per l'olor del gesamí. Però també se sent desvalgut com quan observa un ocell que encara no ha après a volar i crida sa mare i el subjecte poètic es compara amb el petit ocell mentre espera en la solitud de l'habitació de l'hotel. Així mateix es fa present el compromís del poeta amb la llibertat i la pau en el poema "Tian'amen": "Em fan mal, amb les mans de

la ràbia, les raons tèrboles de les armes."

La segona part del llibre "Groc de llunes" és un homenatge al poeta xinès Li Po, poeta contemporani de la dinastia Tang, que va morir en intentar agafar la lluna reflectida al fons d'un llac, una nit que estava borratxo. El recull de poemes d'aquest apartat està format per unes composicions breus de dos o tres versos, que generalment reflecteixen imatges de la nit amb la lluna de protagonista,

No falta en aquest llibre un punt de sensualitat i erotisme, com la fascinació d'una bella dansa d'una ballarina

nista, en uns paisatges d'aspecte romàntic, decadent, que sovint manifesten pau, serenor, però també la tristesa provocada pel final del viatge.

La tercera part del poemari titulada "Postals de l'Orient de la Xina", reprèn el camí encetat en la prime-

ra part, però ara els poemes assoleixen un caràcter més narratiu, i porten una reflexió final. S'enceta aquesta part amb una bona mostra d'humor negre, a les portes del mausoleu de Mao, unes xiquetes venen Coca-Cola als turistes. La ironia es fa patent en el poema "L'Hostessa", on es descriu la bellesa de l'hostessa d'un tren, destacant el detall del color dels seus llavis, finalment aquesta trenca l'encís dient que el tren es propietat de la nació.

El poeta adopta un to més greu als poemes "Tablamakan" i "Li Po", al primer davant la immensitat del desert escolta "el silenci cru i desolat de l'home orfe, desvalgut i pobre d'aquest principi del mil·lenni." Al segon, nou homenatge a Li Po, mentre contempla el paisatge, lamenta la injustícia de la mort humana. Acaba el llibre amb un lament per la força destructiva del temps: "No me n'oblidi que el viatge és una casa que el temps ensorra, tard o d'hora".

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

L'AGENDA 21 LOCAL (2)

TEXT: perebausà

L'Agenda 21 Local (A21L) és un instrument o procediment perquè una ciutat funcioni cada cop de forma més sostenible, cobrint les necessitats dels seus ciutadans sense comprometre les de properes generacions. A l'anterior article assenyalàvem que el Bloc inclou en el seu programa electoral l'elaboració d'una A21L. Ens deixarem -demanem disculpes- el PSOE local que té com objectiu programàtic mediambiental la "confecció d'un Pla de treball d'acord amb l'A21L". En aquest article explicarem el procés d'implantació d'una A21L i les seves característiques.

Oficialment, el procés comença amb l'aprovació per part del plenari de l'ajuntament de l'adhesió a la Carta d'Aalborg. La signatura del document compromet el municipi a l'elaboració de la seva A21L, de forma consensuada, amb la majoria de la comunitat local. El poble o ciutat s'incorpora a la campanya europea de ciutats sostenibles. El procés pot ser impulsat o promogut, en cada cas, per organitzacions o institucions diverses. Simplificant es pot parlar de dos models bàsics d'A21L: "de dalt a baix", o "de baix a dalt". En el primer cas, la intenció o proposta surt de comunitats autònomes (Catalunya, Euskadi o Navarra), diputacions (Barcelona o València) o els propis ajuntaments (Calvià) i arriba a la ciutadania. La proposta també pot ser impulsada "de baix cap a dalt" per una ONG com la "Fundación Desarrollo y Naturaleza" (DEYNA) a Sòria, o per un Institut d'Ensenyament

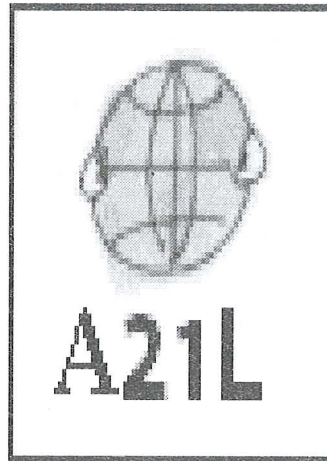
Secundari a Almassora, i és acceptada pel consistori municipal.

Tant l'Agenda 21, aprovada en la Cimera de Rio, com la Carta d'Aalborg, assenyalen que la participació ciutadana és essencial, imprescindible, per a l'elaboració de l'A21L. Hi haurà òrgans i procediments de participació diferents segons el model d'A21L triat, la grandària o el dinamisme social de la ciutat. Hi ha òrgans de participació dissenyats i pels ajuntaments, els Consells Municipals del Medi Ambient (CMMA). El consistori elabora un reglament de participació on es fixa la composició, objectius, funcionament i elecció del president del CMMA. Els Fòrums de participació ciutadana model ICLEI (Consell Municipal Internacional per les Iniciatives Mediambientals) són òrgans independents dels ajuntaments que els poden proporcionar els mitjans materials i humans per al seu funcionament. En tots dos òrgans ha d'haver una representació el més ampla possible de tots els sectors de la ciutat: representats dels diversos sectors econòmics, sindicats, associacions culturals, esportives, ecologistes, cíviques, representats del sector educatiu, dels diversos grups polítics, experts... Tant el Consell com el Fòrum han de ser llocs on es podran expressar opinions, debatre principis, raonar visions oposades, intercanviar i difondre informació, en un ambient de respecte i tolerància. Les qualitats del president o coordinadors són claus.

Encara que l'Agenda 21 o la Carta d'Aalborg no mencionen explícitament l'elabo-

ració d'una ecoauditoria o diagnòstic ambientals de la ciutat, gairebé tots els processos de les A21L les inclouen. Les poden realitzar a empreses enregistrades o consells d'experts. Les característiques de l'ecoauditoria poden ser fixades per l'ajuntament o el Fòrum. Es convenint que hi consten els aspectes físics, biològics i socials de la ciutat, també mesures correctores i indicadors adients.

Posteriorment, el Fòrum

pren com a document de debat l'ecoauditoria i enceta un procés de d'anàlisi i discussió dels diversos aspectes i mesures proposades, amb l'ajuda d'experts, tècnics municipals... Cal donar la màxima difusió al procés mitjançant tríptics, revistes, xerrades, jornades... Les actuacions amb un major grau de consens són recollides en el Pla d'Acció Ambiental (PAA). Alguns municipis han fet campanyes a favor de la signatura del document pels ciutadans. Les mesures del PAA són assumides totalment o parcialment pel consistori que les du a terme.

Hi ha un seguiment del PAA amb la realització d'una

nova ecoauditoria que produirà una avaluació del procés i noves propostes de millora que seran lliurades al Fòrum de participació, tornant a iniciar-se el procés de forma iterativa. Per la realització d'una real avaluació del PAA, cal haver proposat una sèrie d'indicadors adients. Un indicador és quelcom que l'ajuda a saber en quina situació et trobes i cap on vas. D'aquesta manera els indicadors de sostenibilitat ens permeten avaluar l'evolució d'un poble cap a un model de vida més sostenible. Com exemples: ocupació urbana del sòl, mobilitat de la població, associacionisme ambientalista, consum d'energia...

L'Agenda 21 Local és un procés que afecta a tota l'activitat del municipi, no tant sols als espais naturals o als jardins públics, és aleshores un procés transversal. La participació ciutadana és essencial, molt més que l'ecoauditoria, sense ella no hi ha A21L. Té com objectiu canviar el municipi, canviant les persones. Els òrgans de participació, Consell o Fòrum, no han de ser llocs de confrontació sinó de debat. No han de ser controlats per l'ajuntament ni per cap opció política, han de ser representatius dels diversos sectors socials del municipi. L'A21L no és un lloc d'arribada, és l'inici d'un procés participatiu amb un objectiu, la sostenibilitat.

Diabolus homenatja Woody Allen

TEXT: noemioms

La companyia de teatre Diabolus representa aquest cap de setmana el seu darrer espectacle. Es tracta de l'obra "Obsessions de Woody Allen". Una representació divertida que té com base les manies d'aquest director de cinema nord-americà amb reminiscències europees.

Segons el director de l'obra, Joan Comes, el guió s'ha elaborat prenent com patró la pel·lícula "Annie may", que aborda un dels seus temes recurrents, les relacions de parella, encara que si bé aquest és el seu fil conductor també s'han

nodrit d'altres films com són "Tot el que vostè va voler saber sobre el sexe i no es va atrevir a pregun-

tar", de "Records", una peça teatral que es titula "L'amor truca a la porta" així com una escena que

han hagut d'escriure ells **"atès que era per a quatre dones i Woody Allen no ha escrit cap d'aquestes característiques"**. En l'obra, prenen part tretze persones i els passes començant divendres a les 22:30, dissabte a les 20:00 a l'auditori.

Igual d'interessant es presenta altre espectacle que està preparant aquesta companyia, es tracta de Grease, que es podrà veure diumenge a la vesprada, just abans d'"Obsessions de Woody Allen" al mateix auditori.

La UP organitza nombrosos cursos per a l'estiu

TEXT: noemioms

La Universitat Popular de Benicarló conjuntament amb l'àrea de serveis socials ha organitzat una sèrie d'activitats dirigides als nois i noies d'entre 12 i 17 anys.

L'objectiu és oferir una alternativa d'oci i lúdica perquè puguin gaudir del temps lliure durant l'estiu d'una forma dinàmica i divertida. Entre les activitats proposades destaca el taller de ritme, organitzat entre els mesos de juny i juliol. Es tracta d'un conjunt d'activitats i jocs que tenen per objecte facilitar el desenvolupament auditiu sensorial, afectiu i del ritme amb cançons i instruments de percussió.

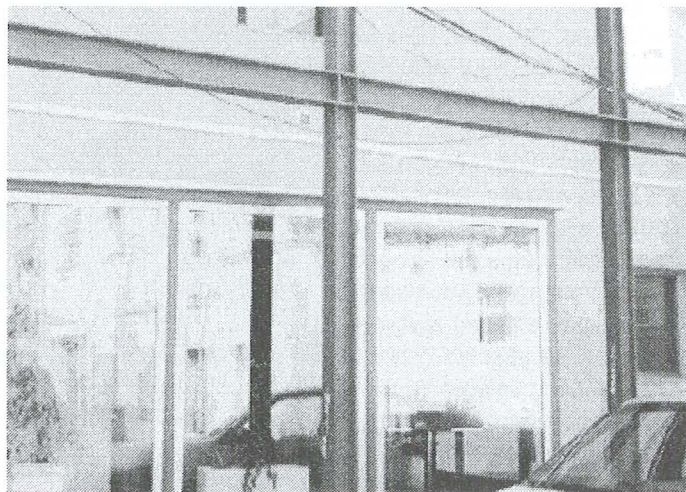
El ventall d'ofertes també permet la possibilitat de practicar diverses activitats esportives com és la iniciació en l'atletisme, els jocs esportius i la natació. Per altre costat, també s'impartirà un curs d'i-

niciació al dibuix i la pintura a través del com es podran conèixer noves tècniques i materials.

D'altra banda, al mes de setembre l'oferta de formació

manera, es desenvoluparan jocs i tallers d'orientació amb brúixola, mapa, senyals, identificació de flora i fauna així com mecànica i seguretat

vial per a poder fer les sortides amb bicicleta amb seguretat.

se centra en un taller d'iniciació a la tècnica dels graffitis i un d'educació ambiental i educació vial, es tracta d'un taller que combina l'activitat en l'aula amb les sortides pel terme municipal, d'aquesta

des amb bicicleta amb seguretat.

UNA APOSTA PER L'ART LOCAL

La inclusió dels serveis hotelers, la gastronomia típi-

ca, l'oci i altres serveis de la ciutat en la guia Salmó de la Cambra de Comerç de la Comunitat Valenciana és una de les iniciatives que es van aprovar en l'última reunió del consell municipal de turisme de Benicarló per a convertir la ciutat en referent turístic.

Així mateix, es va donar a conèixer una àmplia agenda d'estiu en la qual es reflecteixen totes les activitats que es van a realitzar, i en la qual ja s'inclou el mercat de l'art local, un projecte que segons la regidora de turisme, Maria Teresa Traver **"neix amb molta il·lusió"** i serà una realitat a partir del pròxim mes de juny.

Des del consell també, s'està treballant en la realització d'una agenda d'activitats local anual, aquesta agenda estarà distribuïda per tots els establiments de la ciutat i servirà perquè el visitant es desenvolupe per Benicarló.

LA FONT DEL BOSC

TEXT: c.e.xiruca

El passat 27 d'abril ens ajuntarem 32 excursionistes per fer la nostra, ja consolidada, activitat mensual cara al públic. Aquesta vegada fou al Barranc de la Galera, terme del Mas de Barberans.

Deixarem els cotxes al Racó dels Capellans, ningú no sabia que tenia a veure el clero amb aquell bonic lloc. Nosaltres, baixarem per la pista fins un pontet de fusta on comença un sender, que més pareixia una obra d'art, dons l'ajuntament del poble hi havia construït uns esglaons de fusta i terra per poder accedir millor al Racó d'En Marc on hi ha una petita cascada d'aigua que cau pel mig

dels cingles que tot ho envoltaven donant la imatge d'un altar major.

Deu minuts més tard ens acostem al Forat de la Vella, finestra d'on gaudirem de les millors vistes del Racó d'En Marc.

Continuarem pujant poc a poc, intercanviant tertúlia amb Sally, a la que li ensenyarem una mica de tot (plantes, cingles, muntanyes,...) Ella a sigut la primera forastera no autòctona que s'atreveix amb nosaltres. Es escocesa i parla perfectament castellà però volia que li parlarem en valencià.

Més tard, com qui no vol la cosa, s'escolta una cançó que deia: "No podem caminar con hambre bajo el sol", ho deia tot, era l'hora de l'esmorzar i així ho

férem a la falda del Castell de l'Airosa.

Després de ben farcits continuarem pujant fins les verticals de la Roca Xapada on es destapa la boira i poguérem vore el Mont Caro a un costat i la sempre vigilant muntanya de La Joca, inconfusible ella, a l'altre.

Baixarem per un corredor molt empinat fins a un pas on lligarem una corda per poder baixar amb més facilitat. Pobre Willy! Li agafaren tremolors, no passa res, ningú no va eixir a la foto. Creuarem després la pista que va del Coll Ventós al Coll de Lloret i anarem direcció a la pista que va a Casetes Velles per un sender ja més planer.

Ja en la pista entrarem per un camí on hi havia un

reguer per dur l'aigua de la Font del Bosc fins al poble de Mas de Barberans. Allí a la font dinarem i encantats veiem com corria l'aigua per la cascada, el sol calfava de valent i alguns decidiren mullar-se un poc els peus i fer una becada per després recular altra vegada fins la pista que més avall tornaríem a deixar en un revolt agafant el sender que en una curta estona ens dugué fins el Racó dels Capellans, on encara, ningú no sap perquè es diu així, ja ho esbrinarem, no fos que algú...

Ara a esperar a l'altra eixida que serà el 15 de juny pel GR 7, des de Montanejos fins a Vilafermosa del Riu.

IV Trofeu Ciutat de Benicarló de natació

TEXT: c.n.benicarló

El C.N. Benicarló va celebrar el passat 17 de maig de 2003 el IV Trofeu Ciutat de Benicarló en la categoria Benjamí, a la Piscina Municipal, dividint la jornada en sessió matinal i vesprada. Van participar tots els Clubs més representatius de la província: Club Natació Aquàtic de Castelló, Castàlia-Costa Azahar també de Castelló, Club Natació Onda, Club Natació Vila-Real, Club Natació Vinaròs i el Club Natació Benicarló.

Les dues sessions varen ser molt emocionants i el nombrós públic que s'aplegà a les graderies, per donar suport als joves nedadors, va gaudir d'un espectacle meravellós, especialment amb la gran actuació que varen tenir

els nedadors del nostre Club.

Destacaríem, pel que fa referència als nedadors i nedadores del Club Natació Benicarló, la gran actuació que varen tenir en el seu conjunt ja que, en categoria masculina s'obtingué el segon lloc per punts a molt poca diferència del Castàlia-Costa Azahar, mentre que en la categoria femenina varen obtenir el primer lloc i aquesta mateixa posició s'obtingué en la classificació per punts conjunta i en el medaller amb un total de 10 medalles d'or, 4 d'argent i 6 de bronze, sempre seguits pel Castàlia-Costa de Azahar.

Aquests resultats són els millors que s'han aconseguit en les quatre edicions que portem d'aquesta competició i ens fa ser molt optimistes respecte de les possibilitats d'assolir molt bons resultats en

aquesta categoria, tant al proper Campionat Provincial com al Campionat Autonòmic i al Trofeu Sagreras.

Individualment destacaren per damunt de tots les nostre fèmines, Paula Saura i Susana del Olmo, on carrera que participaren la guanyaren, sent Susana la millor nedado-

ra del torneu segons la taula alemanya.

Aquestes nedadores, a més obtingueren mínimes per al trofeu Sagreras, Paula en 50 metres lliures i 100 papallona, mentre que Susana ho féu en 100 braça, 100 lliures i 400 lliures.

CDB

VICTÒRIA INÚTIL. CDB, 4 - ACERO, 3

TEXT: rodolfo **serrano**
paco **delcastillo**

El Benicarló va acomiadar el campionat i la categoria tot assolint una bonica victòria contra el tercer classificat del grup, l'Acero del Port de Sagunt. Molts s'ho van perdre perquè les obligacions electorals els van fer romandre al peu del canó per tal de poder comptabilitzar els vots que van deixar el nostre ajuntament sense l'anhelada majoria absoluta del partit del senyor Zaplana, l'il·lustre cartagener afincat (en una bona finca es veu) a Madrid i empadronat al poble de son sogre, Benidorm. Ni Marcos Marzal, ni Paco Flos, ni Paco Escura ni Jaime Mundo van acudir a la seua habitual cita quinzenal amb el CDB per poder atendre els seus deures polítics. Fins i tot el mateix entrenador, José Verge, va abandonar la grada que no la banqueta (està expulsat per tres mesos per haver increpat amb efusió un col·legiat) vint minuts abans del final del matx perquè es veu que estava d'apoderat o d'interventor o una cosa d'aqueixes en el seu col·legi electoral.

I és que, potser ara que no calia tant, el nostre equip va jugar el millor partit de la temporada. Com

aniria de bé la cosa que a la mitja hora ja guanyàvem per tres a zero. Raül va demostrar -a bones hores també aquest- que, efectivament, aquells rumors que corrien que asseguraven que la seua estada a Vinaròs li havia fet perdre les habilitats balompèdiques eren del tot infundats. Ell tot solet i un xiquet, un tal Jorge, que per la pinta de barbamec que tenia devia ser del juvenil, van portar de crani tota la defensa saguntina. En van ser tres a la primera part però n'hagueren pogut ser cinc si els pals o la mala punteria hagueren jugat a favor nostre. I que no es crega ningú que els forasters van vindre a passar la vesprada, no, perquè pegaven unes sonores guitxes com a mules guites i rabaven i es barallaven entre ells cada vegada que qualsevol dels nostres davanters se'ls feia per cames. Com se'n va xalar Josvi Palanques de fer sonar la megafonia amb l'encomanadissa cançó del ritmo no pare no pare no.

A la segona part van entrar encara més juvenils, sis en van jugar en total sense desmerèixer gens (Jordi Pau, Anta, Javi Bueno, Burriel, Jorge i Masip II). Els forasters van pensar que era massa humiliant la derrota que estaven encaixant i van

llençar-se frenèticament a l'atac. Van marcar-nos un parell de gols però Jordi Pau els en va fer un altre que va sentenciar definitivament el matx. Com que els rivals es van tirar endavant, els nostres contraatacs es prodigaven sense solució de continuïtat i així es van succeir diversos u contra u i fins i tot un parell de tres contra u que la imperícia dels nostres davanters va impedir que es transformaren en gols.

Menció a part caldria fer dels sempre atinats comentaristes de Xoco mentre dirigeix l'equip. Les típiques exclamacions de protesta quan els seus ho fan malament ("Xe, però que juguem a casetes ahi detràs o què fem"), les cordials salutacions a l'àrbitre ("Però que tu no ho veus

Verge va abandonar la grada perquè es veu que estava a un col·legi electoral

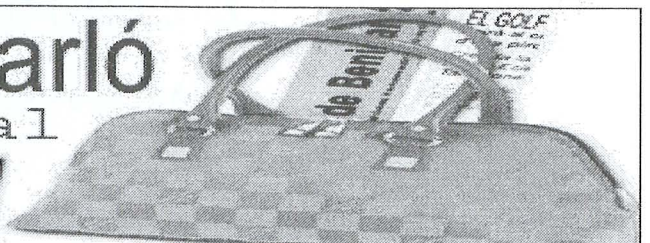
això, no teniu ni idea, ni idea teniu"), els crits d'ànim als seus jugadors ("Sang, collons, vull sang... Raül que si tu vols no t'arribes ningú a la sola de les sabates, si tingueres una mica més de sang, me cago en la...") o els retrets per la

manca de disciplina ("Quina vergonya em feu passar, quina vergonya!"), però, també i sobretot, l'esportivitat ("Deixa'l estar, que no ho veus que és un xiquet..."). Conec gent que paga l'entrada només per veure la intensitat amb què viu el partit el nostre entrenador.

Quan vaig arribar a casa i vaig saber els resultats de les eleccions locals vaig pensar que als senyors del pp els havia passat una mica com al Benicarló. Havien aconseguit una victòria que no els aprofitarà per a molta cosa. Ara, com al CDB, els tocarà passar una temporadeta pel cercolet. Com és d'injusta la vida deuen pensar alguns, amb tant que ells s'hi han esforçat, tan bé com ho han intentat fer tot. Quins desenganys més grossos... a primera regional, mira.

I això és el que hi ha. Ara ja s'ha acabat el futbol fins, com a mínim, festes d'agost. A partir d'avui, crega-s'ho, no sé de què escriure per complir el contracte que tinc signat. La propera setmana intentaré fer un balanç d'aquesta passada temporada i l'altra d'allà miraré de parlar amb algú que em diga com es prepara la temporada que ve. I després, Déu dirà.

La Veu de Benicarló
amb l'esport local
subscriu-te !!!

EL CÒMIC per Xavi Burriel
Dianes noves

Handwritten notes:
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

**CÒPIES DIGITALS DE FORMAT MENUT I DE DE PLÀNOLS
AMPLIACIONS I REDUCCIONS DE L'1% AL 400%
CÒPIA DES DE DISQUET, DIGITALITZACIÓ D'IMATGES**

COPISTERIA

COPIES COLOR

LLIBRERIA

LASER DIGITAL

PAPERERIA

GRÈVOL

Llibres dels IES

Sant Blai, 2 - 12580 BENICARLÓ Tel.: 964 475698